

tulema, mõne päeva pärast jõu-
 nua selle mõtja wärde, kun meile ja
 nill tütton; se wana mihe panno-
 aist mõtja te weeren oli; kes neile mine
 mihe aol oli wäsmu andan et newa kim-
 le ka ite, (kui newa endele naomani
 koonna) oige ilufas ja noore noore
 ka toonaa. Kuid alla tuli neile se
 wäp meile mis newa ja ammu ära
 olwa unitanu; kai se wana se fann
 ja nulle fännä paist; ja ef' endula
 wahel ütlowa mede noore mihe
 wälap meile selle wana rauda-
 ka oigese faarne kun ta ka meile
 peas te püäle wastu tulema; wäna
 wänelen jõuwa newa joba pima
 fanna ütase ete, - kun wana ka
 naga ole ootan püst ta fuidä hāse
 shen wālan, ja naga nende poole
 fannema, ja ef' üttema: „Kui mis

olese wist minu wāsan taweste taitan
 seft se ütlex noorik fāch om wāga
 mamiele järge, sehaft ma ka endele
 juft taheli, - ja mid om tawestet
 noore fāna mille sehaft noorika
 koonu mis ma juft omale take. -

Da ei ole oma ütlowa kōnet wēel
 kōne ära kōnelnu, kōneito mede
 noore fābrade seft seft talle wastu
 ütlex: „Ära wōmmota me palu wana
 all wāla pāa, se noorik fūn ei ole
 mitte fūn juuft meil wān wōstet
 wānt meile kōge noorema ütlowa
 welle, kes me fanna dus om kun
 se noorik; aga fūn seft fāch fūwale
 wāpale mojale se ei wōlba. -

Kuid es lepe ka wana all mede noor
 miest oma kōnet lōpetada wānt
 ütlex: „Ää wūll teie nōna targa noore
 mihe ma take teile koh nāidata